

נדדה י

תינוקת שלא הגיע זמנה לראות וראתה

שלישית	שניה	פעם ראשונה
הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	דיה שעתה	דיה שעתה
	מוחזקת עכשיו לראות דמים	

ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה	ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה	עברו עליה שלש עונות וראתה
הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	דיה שעתה	דיה שעתה
בגלל שקבעה חזקה בפעם הקודמת, עכשיו היא טמאה מעת לעת	קובעת חזקה שהיא רואה כל תשעים יום – כרבי (חזקה בבי' פעמים)	חוזרת להיות כמי שלא ראתה

שאלה: הדר קחזיא בעונות מאי?

ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה	ראתה לאחר שלושים	עברו עליה שלש עונות וראתה
דיה שעתה	האם היא כמו אשה רגילה וכרי' אליעזר שלאחר שלא ראתה ג' עונות, ראייה ראשונה דיה שעתה אבל ראייה שנייה חוזרת לטמא מעת לעת?	דיה שעתה
קובעת חזקה שהיא רואה – כרבי (חזקה בבי' פעמים)	או האם בגלל שלא הגיעה זמנה לראות, היא בחזקת מסולקת דמים וצריכה לקבוע חזקה שוב כדי לטמא מעת לעת?	חוזרת להיות כמי שלא ראתה

תשובה: אמר רב גידל אמר רב: פעם ראשונה ושניה - דיה שעתה, שלישית מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. רק אם תראה פעמיים לאחר 90 יום, אז תטמא מעת לעת כי היא חוזרת להיות כילדה שלא ראתה

עברו עליה שלש עונות וראתה (פעם ראשונה)	ראתה לאחר שלושים (פעם שלישית)	ראתה לאחר שלושים (פעם שנייה)
דיה שעתה	מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	דיה שעתה – מוחזקת לראות דמים

שאלה: ועוד עברו עליה ג' עונות וראתה - דיה שעתה, הדר קחזיא בעונות מאי?

ועוד עברו עליה שלש עונות וראתה	ראתה לאחר שלושים	עברו עליה שלש עונות וראתה
דיה שעתה	דיה שעתה	דיה שעתה
קובעת חזקה שהיא רואה כל תשעים יום – כרבי (חזקה בבי' פעמים)	האם נאמר שלמפרע מתברר שהיתה מסולקת דמים בחודשים האחרונים ולא שהיתה לה וסת ל90 יום – וחוזרת להיות מסולקת דמים וצריכה ב' ראיות כדי להיות מוחזקת לדמים ולטמא מעת לעת או נידון אותה כאשה שכבר רואה ואז היתה סילוק דמים אבל לאחר 2 ראיות לאחר 90 יום, היא כבר מוחזקת לדמים ועכשיו שראתה שוב, מטמאה מעת לעת ככל אשה שלא רואה ג' עונות (ראייה ראשונה דיה שעתה אבל שנייה מעת לעת)	חוזרת להיות כמי שלא ראתה

תשובה: אמר רב כהנא אמר רב גידל אמר רב: פעם ראשונה - דיה שעתה, שניה - מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה.

עברו עליה שלש עונות וראתה (פעם ראשונה)	עברו עליה שלש עונות וראתה (פעם שנייה)	ראתה לאחר שלושים (פעם שנייה)
דיה שעתה	דיה שעתה	דיה שעתה
קבעה חזקה שאינה מסולקת דמים	מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	מטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה

קושני: מני? רבי היא, דאמר: בתרי זימני הוי חזקה. אימא סיפא: עברו עליה ג' עונות וראתה - דיה שעתה, אתאן לרייא!

ניסיון לתרץ ודחיית התירוץ: וכי תימא: רבי היא, ובעונות סבר לה כר"א, ומי סבר לה? והא לאחר שזכר קאמר!

תירוץ: אלא: ר"א היא, ובוסתות סבר לה כרבי.

תינוקת שלא הגיע זמנה לראות וראתה

פעם ראשונה	כתם שבין ראשונה ושניה	שניה	כתם שבין שנייה לשלישית	שלישית
דיה שעתה	טהור	דיה שעתה מוחזקת לראות דמים	רבי יוחנן אמר: חזקה אמר: טמא אמר: טהור	הרי היא ככל הנשים ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה
			כיון דאילו חזיא - מטמאה, כתמה נמי - טמא	כיון דלא אתחזקה בדם - כתמה נמי לא מטמינן לה.

קושי על חזקה: מתקיף לה ר' אלעאי: וכי מה בין זו לבתולה שדמיה טהורין? תירוץ: אי"ל ר' זירא: זו - שירפה מצוי, וזו - אין שירפה מצוי.

פסיקה: אמר עולא א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק: תינוקת שלא הגיע זמנה לראות וראתה, פעם ראשונה ושניה - רוקה ומדרסה בשוק טהור, כתמה נמי טהור, משהו לא ברור: ולא ידענא אם דידיה אם דרביה. למה חשוב לברר: למאי נפקא מינה? למיהוי דברוי של אחד במקום שנים. בירור הספק: כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרוה כר"ש בן יהוצדק.

פסיקה: אמר רב חלקיה בר טובי: תינוקת שלא הגיע זמנה לראות, אפילו שופעת כל ז' - אינה אלא ראייה אחת. קושי בלשונו: אפילו שופעת - ולא מבעיא פוסקת? אדרבה, פוסקת הויא לה כשתי ראיות! תירוץ: אלא: תינוקת שלא הגיע זמנה לראות, ושופעת כל ז' - אינה אלא ראייה אחת.

פסיקה: אמר רב שימי בר חייא: מדלפת אינה כרואה. קושי: והא קחזיא! תירוץ: אימא: אינה כשופעת אלא כפוסקת. קושי: מכלל דשופעת - כי נהרא? תירוץ אחר: אלא אימא: אינה אלא כשופעת.

תנו רבנן: חזקה, בנות ישראל עד שלא הגיעו לפרקן - הרי הן בחזקת טהרה, ואין הנשים בודקות אותן. משהגיעו לפרקן - הרי הן בחזקת טומאה, ונשים בודקות אותן. רבי יהודה אומר: אין בודקין אותן ביד - מפני שמעוותות אותן, אלא סכות אותן בשמן מבפנים ומקנחות אותן מבחוץ, והן נבדקות מאיליהן.

תני תנא קמיה דר' אלעזר: רבי יוסי אומר מעוברת ומניקה שעברו עליה ג' עונות - דיה שעתה, קושי: אי"ל: פתחת בתרי וסיימת בחדא!

תירוץ: דלמא מעוברת והיא מניקה קאמרת, ומילתא אגב אורחיה קמ"ל - דימי עיבורה עולין לה לימי מניקותה וימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה.

חיזוק לתירוץ: כדתניא: ימי עיבורה עולין לה לימי מניקותה, וימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה; כיצד, הפסיקה שתיים בימי עיבורה ואחת בימי מניקותה, שתיים בימי מניקותה ואחת בימי עיבורה, אחת ומחצה בימי עיבורה ואחת ומחצה בימי מניקותה - מצטרפות לג' עונות קושי: בשלמא ימי עיבורה עולין לה לימי מניקותה משכחת לה - דקמניקה ואזלא ומיעברה, אלא ימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה היכי משכחת לה? תירוץ 1: בלידה יבשתא, תירוץ 2: דם נדה לחוד ודם לידה לחוד, תירוץ 3: תני חדא.

